

ת"פ 68828/02/23 - מדינת ישראל נגד טופ פלסט 2002 בע"מ

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

ת"פ 68828-02-23 מדינת ישראל נ' טופ פלסט
2002 בע"מ

בפני בעניין:	כבוד הנשיא צבי פרנקל המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד דן טוניק ועו"ד רעות משלי
נגד	הנאשמת	טופ פלסט 2002 בע"מ ע"י ב"כ עוה"ד עובד לוי

גזר דין

1. ביום 14.5.23. הרשעתי את הנאשמת על פי הודאתה בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום, לפיהן, במועד הרלוונטי לכתב האישום הנאשמת הייתה חברה פרטית שהחזיקה והפעילה מפעל באשדוד. ביום 28.5.19 בביקורת שערך מפקחי רשות האוכלוסין וההגירה, נמצאו במפעל 4 עובדים זרים, שלושה מתוכם מסתננים כהגדרתו של מונח זה בחוק למניעת הסתננות, תשי"ד - 1954, ובאותו מועד היו בעלי רישיון ביקור מתוקף סעיף 2(א)(5) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.
2. הנאשמת העסיקה את העובדים המפורטים בסעיף 2 (1-3) לכתב האישום מבלי שהפקידה עבורם בגין החודשים ספטמבר 2018 ועד אפריל 2019 את חלק המעסיק של הפיקדון בקרן או בחשבון בנק במועדים ובשעורים הקבועים בחוק.
3. הנאשמת העסיקה את העובדים המפורטים בסעיף 2 לכתב האישום מבלי שהסדירה להם ביטוח רפואי בתקופת העסקתם: העובד המפורט בסעיף 2(1) הועסק ללא ביטוח רפואי מיום 1.1.17 ועד 8.2.18; העובד המפורט בסעיף 2 (2) הועסק ללא ביטוח רפואי מיום 1.4.15 ועד 8.2.18; העובד המפורט בסעיף 2 (3) הועסק ללא ביטוח רפואי מיום 14.8.17 ועד 8.2.18; העובד המפורט בסעיף 2 (4) הועסק ללא ביטוח רפואי מיום 1.5.19 ועד ליום 28.5.19.
4. הנאשמת קיבלה קנסות מנהליים וביקשה להישפט ולכן המאשימה הגישה כתב האישום. מדובר בקנסות בגובה של 5,000 ₪ עבור כל חודש של אי הפקדה וסך הכל 120,000 ₪ בגין אי הפקדת פיקדון, וקנס בשיעור של 5,000 ₪ בגין עבירת ביטוח ובסך הכל 20,000 ₪.

5. הרשעתי את הנאשמת בעבירה של העסקה ללא ביטוח רפואי - עבירה לפי סעיף 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991 והעסקת מסתנן ללא הפקדת פיקדון - עבירה לפי סעיף 2(ב)(8) לחוק עובדים זרים.
6. הנאשמת צירפה במסגרת המענה לכתב האישום אסמכתאות בנוגע להפקדת הפיקדון לגבי שלושת העובדים. לגבי העובד המפורט בסעיף 2 (2), הוסר מחדל בחודש מאי 2020 לפני הגשת כתב האישום בהסדר עם העובד ובתשלום ישיר אליו, ולגבי העובדים המפורטים בסעיף 2 (1 ו-3) לכתב האישום, הסדירה את המחדל כשביצעה את ההפקדות ביום 3.5.23.
7. הצדדים טענו היום לעונש. ב"כ המאשימה ביקשה לגזור על הנאשמת קנס כולל בשיעור של 130,000 ₪ בגין ביצוע 24 עבירות של אי הפקדת פיקדון (שלושה עובדים כפול 8 חודשים), וכן קנס בגין אי עריכת ביטוח לגבי העובד שלא בוטח למשך חודש - 5,000 ₪; לגבי העובד שלא בוטח 4 חודשים - 7,000 ₪; לגבי העובד שלא בוטח שנה - 8,000 ₪ ולגבי העובד שלא בוטח שנתיים - 10,000 ₪, כך שבסך הכל ביקשה לגזור על הנאשמת בגין עבירת אי עריכת ביטוח רפואי סך כולל של 30,000 ₪, נוסף על הקנס בשיעור 130,000 ₪ בגין אי הפקדת הפיקדון.
8. הנאשמת ביקשה להטיל עליה קנס נמוך ובפריסה לתשלומים בשל ההודאה והחיסכון בזמן השיפוט. גם מהסיבה שאין לנאשמת עבר פלילי וכן מהסיבה שזכויות העובדים לא נפגעו. הנאשמת הסבירה את אי ההפקדה בשל תקלה נקודתית. מדובר בתקופה שהייתה התחלת חובת הפיקדון למסתננים והיה קושי להסדיר את העניין.
9. המאשימה בטיעוניה ביקשה לראות בכל חודש של אי הפקדה לכל עובד, כעבירה בפני עצמה ואירוע אחד של אי הפקדה ובכל אי הפקדת ביטוח כאירוע בפני עצמו. המאשימה התייחסה לחשיבות עריכת הביטוח, ולחשיבות ההפקדה לפיקדון כדי להבטיח את הזכויות הסוציאליות של העובד ולהבטיח את יציאתו מהארץ. הנאשמת השיבה ששלושת העובדים שנשארו קיבלו תעודת זהות כחולה והם תושבי ישראל ולכן ממילא לא התכוונו לעזוב את הארץ.
10. כאמור המחדל של אי הפקדה לפיקדון הוסר לפני הכרעת הדין, ויש להביא נתון זה בחשבון בעת גזירת העונש. כל העבירות בהן הורשעה הנאשמת מתייחסות לארבעה עובדים ובביקורת אחת מיום 28.5.19.
11. בביקורת נמצא שהנאשמת לא הפקידה לפיקדון בגין שלושה עובדים על פי הוראות סעיף 1 (יא) (1) לחוק עובדים זרים שנכנס לתוקף תוך כדי עבודת העובדים הנאשמת, זאת לאורך 24 חודשים במצטבר. המחדל תוקן וההפקדה לפיקדון בוצעה כנדרש לגבי שני עובדים, ולגבי אחד העובדים הנושא הוסדר עוד לפני הגשת כתב האישום. המאשימה לא טענה שנפגעו זכויותיהם של שלושת העובדים כתוצאה מביצוע העבירה.
12. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים שטענו היום בטוב טעם, אני קובע שכל העבירות בגין אי ההפקדה לפיקדון בהן הרשעתי את הנאשמת, מהוות אירוע אחד שנעשה בקשר לשלושה עובדים, ובהתבסס על מחדל אחד שנמשך

שמונה חודשים. מדובר באירוע אחד המורכב ממספר מעשים ואין להתעלם ממספר החודשים בהם הנאשמת לא הפקידה את הפיקדון, בעת קביעת מתחם הענישה ובעת גזירת העונש.

13. אין מקום לבצע הכפלה טכנית של מספר העובדים במספר החודשים אלא יש לקבוע מתחם ענישה כולל ועונש אחד עבור האירוע בכללותו, תוך שמירה על עיקרון ההלימה. יש להביא בחשבון שהעבירה נעברה תקופה קצרה לאחר הכניסה לתוקף של הוראות החוק. מתחם הענישה הוא בין 10,000 ₪ שהוא כפל הקנס המנהלי בגין עבירה אחת, לבין 120,000 ₪ המהווים 50% מהקנס המירבי בגין 24 העבירות.

14. לאחר שבחנתי את הנסיבות הייחודיות ובכלל זה שהמחדל הוסר, היעדר עבר פלילי, התקופה של 8 חודשים בלבד, שמעתי את דבריו של מנכ"ל הנאשמת, מר מרדכי פשדנובך שהסביר את היחס שהחברה נותנת לעובדיה ואת המחלוקת הנקודתית בגין העבירות בהן החברה הורשעה, אני מעמיד את הקנס לנאשמת בגובה של 20,000 ₪ בגין אי הפקדת הפיקדון. בע"פ (ארצי) 13931-05-22 מ.ד.א מטענים וסחר בע"מ - מדינת ישראל, נבו 20.9.22, פסק בית הדין הארצי קנס בשיעור של 21,000 ₪ עבור עבירה של אי הפקדת פיקדון לעובד אחד ל-33 חודשים. בעניינינו מדובר בתקופה קצרה יותר, אך מדובר בשלושה עובדים ולכן אימצתי את גובה הקנס שהטיל בית הדין הארצי בהתאמה על אף פי שמדובר בתקופה קצרה יותר, אך כאמור בעניין שבפניי מדובר בשלושה עובדים החלטתי להפחית מהקנס בעניין מ.ד.א ולהסתפק בקנס של 20,000 ₪.

15. אשר לאי עריכת ביטוח רפואי - מדובר כאמור בארבעה עובדים שאחד מהם לא בוטח בתקופה של פחות מחודש, ואילו השלושה האחרים בתקופות שונות, 4 חודשים, שנה, ומעל שנתיים. גם כאן מדובר בביקורת אחת שלגבי שלושה מהעובדים העניין הוסדר לפני הביקורת אולם אי אפשר להתעלם מהתקופה הארוכה שעובדים לא היו מבוטחים. עם זאת, לאור חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, החלטתי להסתפק לגבי העובד המפורט בסעיף 2 (4) בקנס בשיעור של 3,000 ₪ מאחר שמדובר בתקופה של פחות מחודש, ולגבי שלושת העובדים האחרים, קנס בשיעור של 6,000 ₪ בלבד לכל אחד מהם, כך שבסך הכל בגין עבירת אי עריכת הביטוח אני גוזר על הנאשמת קנס בשיעור של 21,000 ₪.

16. נוסף על הקנסות שהטלתי על הנאשמת, אני מחייב את הנאשמת להתחייב להימנע מביצוע עבירות למשך שלוש שנים מהיום אחרת תחויב בקנס המקסימלי - 116,800 ₪. בדיון היום נציג הנאשמת התחייב בשם החברה.

17. ב"כ הנאשמת טען שמצבה הכלכלי של הנאשמת מורכב לאור השינויים בריבית במשק, ונסיבות נוספות. אמנם לא הציג מסמכים כלכליים אך השתכנעתי בכנות דבריהם של הסניגור ושל מנהל הנאשמת, אני נעתר לבקשת הנאשמת לפריסת הקנס הכולל בסך של 41,000 ₪ ל-50 תשלומים שווים של 820 ₪ כל אחד, כאשר התשלום הראשון יהיה ליום 1.8.23 ובכל 1 בחודש שלאחר מכן. אם אחד מהתשלומים לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

18. הנאשמת מופנית להוראות הכלליות הבאות:

א. אם מועד התשלום חל בשבת או ביום חג, עליו להקדים את התשלום על מנת להימנע מקנסות ומריבית פיגורים.

ב. החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, על פי המועדים והתשלומים שקבע בית הדין.

ג. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ד. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

19. זכות ערעור כדין.

20. לבקשת הצדדים מהיום, גזר הדין יישלח אליהם באמצעות נט המשפט.

ניתן היום, ד' סיוון תשפ"ג, 24 מאי 2023, בהעדר הצדדים.